

Nr 5.

Ankom till riksdagens kansli den 20 februari 1942 kl. 10 f. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse för A. Viktorsson från betalningsskyldighet till kronan på grund av virkesköp.

(2:a avd.)

I en till riksdagen den 23 januari 1942 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 33, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att Arne Viktorsson må befrias från vidare betalningsskyldighet till kronan på grund av ett i statsrådsprotokollet närmare omförmäلت virkesköp, under förutsättning att till statsverket inbetalas tjugufem procent av kronans fordran å 3,200 kronor jämte ränta och rättegångskostnader.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet, i den mån ej därför redogöres närmare nedan, hänvisa till statsrådsprotokollet.

Under år 1938 inköpte Arne Viktorsson i Virserum av staten ett virkesparti för 11,725 kronor. För gäldande av berörda belopp jämte ränta ingingo G. Westeborg och R. Sandebäck, båda i Kristdala, solidarisk proprieborgen. Å ifrågavarande skuld avbetalades intill den 31 januari 1940 av kapitalet 8,525 kronor och av den upplupna räntan 90 kronor 12 öre. Då någon ytterligare likvid ej skedde, förpliktades på yrkande av domänstyrelsen genom dom den 11 februari 1941 Viktorsson att till kronan utgiva 3,301 kronor 39 öre jämte 5 procent ränta å 3,200 kronor från den 31 januari 1940 till dess betalning skedde.

I skrivelse den 14 december 1940 har *Viktorsson* hemställt om ett ackord å 25 procent å sin skuld till kronan. Till stöd för sin ansökning har han anfört bland annat, att han visserligen rent formellt kommit att stå som köpare till auktionsinrop av virke från Tjusts revir till ett belopp av 11,725 kronor, varå genom borgensmännen vissa avbetalningar gjorts, men att han å andra sidan varken emottagit det inköpta virkespartiet eller avverkat skogen i fråga. Avverkningen av skogen hade i stället verkställts av borgensmännen genom ett sagda personer tillhörigt företag, Aktiebolaget Westeborg & Co, Västervik, som i sin tur tillgodogjort sig samtliga av virkespartiet utvunna likvider. Såväl Aktiebolaget Westeborg & Co som borgensmännen vore numera försatta i konkurs. Förteckning per den 28 oktober 1940 över Viktorssons till-

gångar och skulder utvisade, att skulderna belöpte sig till 5,575 kronor, medan tillgångarna endast uppginge till 2,445 kronor. En brist å 3,130 kronor föreläge alltså. Enär tillgångarna till ett belopp av 1,900 kronor vore bundna av prioriterad skuld, återstode endast 545 kronor för täckning av de oprioriterade skulderna, 3,675 kronor, motsvarande 14.82 procent av sistnämnda belopp. Vid ett konkursförfarande torde med all sannolikhet ingen utdelning till oprioriterade borgenärer kunna påräknas. Genom vänners mellankomst såge Viktorsson sig emellertid i stånd att kunna erbjuda 25 procent ackord under hand, att betalas kontant efter det ackordet godtagits.

Departementschefen har efter redogörelse för innehållet i de i ärendet avgivna yttrandena anfört, att vad i ärendet förekommit syntes giva vid handen, att utsikterna att av Viktorsson erhålla större belopp såsom likvid för kronans ifrågavarande fordran än det denne erbjudit såsom ackord torde vara tämligen ringa. Med hänsyn härtill och vad i övrigt blivit i ärendet upplyst tillstyrkte departementschefen i likhet med statskontoret, att det begärda ackordet medgäves.

Utskottet.

Utskottet, som biträder det framlagda förslaget, hemställer,

att förevarande proposition må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 17 februari 1942.

På jordbruksutskottets vägnar:

L. TJÄLLGREN.

Närvarande: se utlåtande nr 3.